

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

anden Maade. Af den Grund er det rigtigt at tage første Afsnit med og ikke kassere det, som det ærede Medlem ønsker.

Jensen Christensen: Den højtærede Landbrugsminister kunde stadig ikke forstaa, at det, jeg fandt retfærdigt i Sønderjylland, kunde jeg ikke finde retfærdigt nordpaa. I den Anledning vil jeg gøre opmærksom paa, at baade det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) og det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), første Gang de havde Ordet, talte om de gode Krigsaar. Dette kan kun gælde Nord for den gamle Grænse; Syd for denne Grænse kunde der kun blive Tale om de forfærdelige Krigsaar. Dette siger jeg uden paa nogen Maade at tangere det sentimentale, men det var for os forfærdelige Krigsaar gennem deres Indflydelse paa Økonomien dernede. Dette skulde være Begrundelsen, og mere har jeg ikke at sige om disse særlige Foranstaltninger, hvorom man hidtil fra alle Sider har været enig.

Landbrugsministeren mener stadig, at det ikke kan være nogen Retfærdighedshandling at lette de faste Ejendomsskatter af Hensyn til, at der i Vestjylland findes Kommuner, hvor man har en meget lille fast Ejendoms-Skatteprocent. Den kommunale Skatteprocent er vist meget varierende, ogsaa i Vestjylland, men alle Vegne har vi ogsaa Skatter paa fast Ejendom til Amterne, og Lovgivningsmagten øger stadig af samfundsmæssige Grunde Amternes Udgifter paa forskellige Omraader uden at lette Skatterne paa fast Ejendom, som de, uanset hvordan Indtægtsmulighederne er, har at svare. Alt det, man fra Samfundets Side mener at burde gøre og med Rette har gjort til Højnelse af Folkets Niveau, er Samfundsopgaver og burde efter min Mening i langt højere Grad hvile paa Folkets Indtægtsmuligheder og affasses derefter end for en væsentlig Del at hvile paa fast Ejendom, naar Afkastningen ikke er i Orden.

Den højtærede Landbrugsminister hævdede, at vi vilde have Skattelettelse paa fast Ejendom uden at ville være med til at skaffe Dækning derfor. Det er ikke rigtigt. Jeg ved ikke bedre, end at vort Parti i Folketinget fuldt ud har tilkendegivet, at man var villig til at skaffe Dækning for en eventuel Ejendomsskattelettelse paa anden Maade. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Hvorledes?). Det maa vi forhandle os til Rette om, men Viljen dertil er til Stede,

og saa tror jeg ogsaa, vi finder Vejene; det er ogsaa det, vi skal tale om i det kommende Udvalg, hvis der overhovedet opnaas Enighed om at betræde de Veje.

Den højtærede Landbrugsminister gav en Udtalelse af mig saaledes, at jeg skulde have sagt, at Planøkonomi herhjemme ikke havde bidraget til at forøge Landbrugets Forrentningsevne. Det har jeg ikke sagt. Men jeg har sagt, at Planøkonomien herhjemme ikke *alene* har hidført dette, men, at den Planøkonomi, man ad Lovgivningsvej kan hidføre under vanskelige Forhold, kun kan bidrage til at lappe paa Vanskelighederne. Hovedvanskeligheden var og er stadig Landbrugets manglende Afsætningsmuligheder, og herom har jeg sagt, at under de Vilkaar, vi nu har for Samhandelen mellem Landene, beror det i høj Grad paa Mulighederne for at komme i Forhandling med andre Lande, om Kaarene kan bedre sig eller ej; af disse Muligheder og paa en lykkelig Gennemførelse af Forhandlingerne herom afhænger mere end af de indre planøkonomiske Foranstaltninger, der er iværksat ad Lovgivningens Vej.

Lange: Den højtærede Landbrugsminister spurgte mig, om jeg troede, at de Oplysninger, jeg har givet om de vestjyske Forhold, var rigtige. (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri* [Bording]: Saaledes sagde jeg ikke, jeg spurgte, om Eksemplerne var typiske). Ja, for det Svar, jeg nu vil give, bliver det akkurat det samme. Jeg henviser til, at der i Bilag 7 til Folketingets Betænkning staar, at det for Tusinder af Landmænd i Vestjylland forholder sig paa samme Maade, og hvis det er rigtigt, bliver man jo nødt til at tro det. Jeg havde heller ikke det Indtryk, at den højtærede Landbrugsminister vilde benægte Rigtigheden deraf. Jeg kunde med samme Ret spørge, om den højtærede Landbrugsminister vil benægte Rigtigheden af de Oplysninger, der findes i nævnte Bilag.

Dernæst sagde den højtærede Landbrugsminister, at jeg havde udtalt mig for en Forøgelse af Kornproduktionen her i Landet. Det har jeg ikke. Nej, jeg sagde, at alt tyder paa, at vi, hvis Udviklingen gaar saaledes videre, meget snart kommer til at producere alt det Korn her i Landet eller i alt væsentligt det Korn, vi har Brug for, men det kan lige saa godt ske ved, at en Del af den nuværende Kornproduktion ombyttes med Produktion af andre Varer, som særlig bruges til at erstatte Foderkorn.